

Онзи, който се отмѣтне, длъженъ е да заплати условената за това отмѣтване сума (пишманлжкъ), а дадената изгубва, но съ това се освобождава отъ по-нататъшни послѣдствия на отмѣтването.

Чл. 296. Ако се изпълни договорътъ, пишманлжкътъ се връща или прѣхваща въ взиманието на изпълнителя. Така също трѣбва да се повърне пишманлжкътъ, ако договорътъ прѣстане по взаимното съглашение на странитѣ или по друга причина.

Чл. 297. Търговскитѣ сдѣлки не могатъ да се развалятъ по причина на чрѣзмѣрна поврѣда.

Чл. 298. Законнитѣ лихви по търговски дѣла сж въ годината 8⁰/₀ отъ платимия капиталъ.

Въ всичкитѣ случаи, въ които настоящиятъ законъ постановява задължение за плащане на лихви, прѣсмѣтатъ се 8⁰/₀ лихва въ годината.

Чл. 299. Който има изискуемо взимание отъ сдѣлка, която за него е търговска, има право да иска лихва отъ деня на падежа, а ако нѣма срокъ за исплащане — отъ деня на поканата.

Исплащанieto на смѣтката само по себе не може да се счита за покана.

Чл. 300. Търговцитѣ по между си могатъ да искатъ лихви отъ деня на падежа на взиманията си и безъ прѣдварително съглашение и покана.

Чл. 301. Търговецътъ, който въ кръга на търговията си върши сдѣлки за друго, има право и безъ прѣдварително съглашение да иска за тия си услуги възнаграждение споредъ мѣстнитѣ обичаи, а ако се отнася за съхранение на нѣкоя вещь, може да иска възнаграждение за съхранението.